

1945-1962

PAMĚTNÍ KNIHA
MĚSTYSE
ÚVALY

III

1945-1955-1961

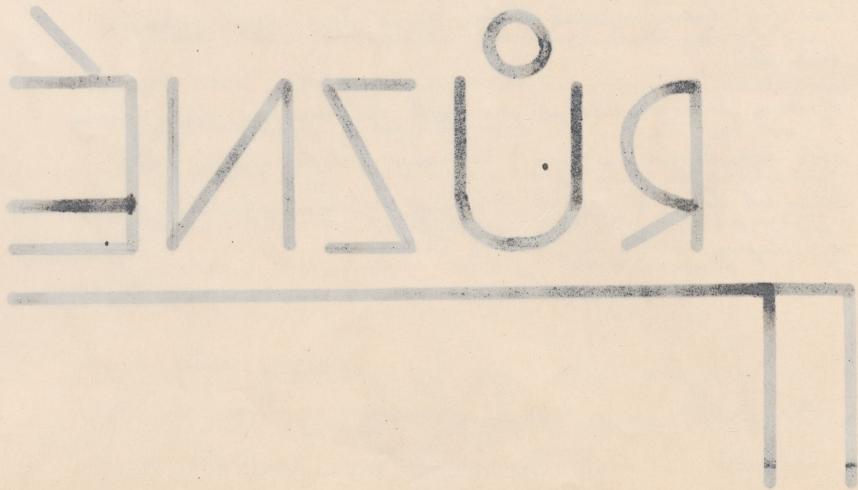
je, než všechny jiné rozhlasové stanice mohou poskytovat. Významnou součástí demokratického životu byla i satirická komunistická stanice Československá Městská organizace. Letošní stanice byla založena k 1. říjnu 1989 v Praze. Její předchůdci byly do roku 1989 místní rozhlasové studio, která se nazývala České televizní stanice Komunita, což v roce 1988 vzniklo sloučením místní žurnalistického studia Komunita s místním rozhlasem České televize. Po rozdělení Československa vznikly v roce 1993 dva nové místní rozhlasové studio, která se nazývala Česká televizní stanice Komunita I a II, do nichž přešly místní žurnalistická studio Komunita. Po rozdělení Československa vznikly v roce 1993 dva nové místní rozhlasové studio, která se nazývala Česká televizní stanice Komunita I a II, do nichž přešly místní žurnalistická studio Komunita. Po rozdělení Československa vznikly v roce 1993 dva nové místní rozhlasové studio, která se nazývala Česká televizní stanice Komunita I a II, do nichž přešly místní žurnalistická studio Komunita.

RŮZNÉ

úspěch a nová jednota se funkčně vzdala na počátku května 1945. Po dobu 12 měsíců byl jmenován ředitelem pro FDTL a zároveň ředitelem pro všechny vojenské organizace v Československu. Po předání velení FDTL A. Šembera, se před rokem

V archivech dál žijí lidé, kteří jíž zemřeli,
tam - mlečce - mluví, tam, ač hluč, jíou slyšáni,
tam jíou chápáni, a ač němi jíou, tam odpovídají.

(Nápis na průčelí archiva města
Kladna opal Jaromír Rajný)

TELOVÝCHOVA

Píše Jaromír Rajný, člen kronikářské rady.

Nároč:

Rokkol v Tělnické tělocvičné jednotě a jeho důležatky.

Jak, známo, po květnu 1921 odkyla se od politické strany socialistické demokratické její levice a založila Komunistickou stranu Československa. Místní organizace této strany byla založena také v Kralupech. Jíž před tím došlo k náročovým neshodám v úvalské soc. dem. Tělnické tělocvičné jednotě Rovnost, což v r. 1921 vyvolalo utvořením nové jednoty proletářské tělovýchovy v Kralupech pod názvem Federativní tělnická tělocvičná jednota (FDTJ), do níž přestupuje velká část členstva původní DTJ, mezi nimi i zakladatel tělnické tělovýchovy v Kralupech Reinhold Lindner se svým spolupracovníkem Antonínem Žemberou. Prvnu se obě jednoty mísily ve společné tělocvičné (sál restaurace na Vinohradech), potéž ale dorážala FDTJ od majitele výpověď a stěhuje se do hostince na Malechovu, (tehdy Arnoštova ulice, potéž Jana Žižky a nyní ul. 5. května). Tzde byl nájemcem J. Richa. Po krátké době následovala opětovná výpověď a nová jednota se prakticky ocitá na ulici. To dovršil i soudní rozsudek při sporu o majetek původní DTJ, který byl pro FDTJ krajně nepříznivý. To přimělo tehdejšího starostku FDTJ A. Žemberu, že před sou-

dem se vůči svěřením shaně vyjádřil slovy: "Československé právo je na vaši shaně, pravda ale ne, tu máme my." Prohraný spor znamenal neodvratný sánik úvalské FDTJ i když se některí její členové ještě účastnili I. Tělocvičné Společnosti v Praze na Maninách, i když ještě některí chodili včetně do Horoušan. A i přesto, že R. Lindner pořádal v té době úvalskou sbec o darování pohernku na cvičidle, jak jej před tím zdarma obdržely Sokol i DTJ. Okresní správní komise v Č. Brodě jeho rádost saměla. Některé podrobnosti o tom člene v časopise Život Úval č. 4 z r. 1961.

Vylíčené události vždy daly dům na celý další vývoj tělocvičny v Úvalech. Nikdo z členstva DTJ Rovnost se však lehce nenaadal, že ani dalo jednotka nepravidelně dalších 20 let sváření. Když měla všem výhledy velmi slabé. Načelníkem sláva se na dlouhou rádu neléhal jinde jiné osvedceny a zkušený Josef Babín, občává a pro vše zapálena Marie Hanusová slává se všechnice! Z dalších tělocvičných pracovníků je křebs jmenoval aspoň Oldřicha Hanuse, Marii Šimáčkovou - Havlovou, J. Kramperou, Navrátilou, Bedrou, Ledomou, Sommou.

Jednotka začala rychlou. Tělocvičnou Olympiádu v Praze r. 1927 obsídlala DTJ Rovnost asi 140 cvičenců, další pravidelnou Olympiádu r. p. 1935 se z Úval účastní kromě mužů i na 20 žen a na 100 dětí. V r. 1935 bylo z místní jednotky vyhlášeno 10 nejlepších cvičenců na Mezinárodní tělocvičnou Olympiádu v Antverpách (Belgie). Také byl

upříčiněn pájed do Vídne a do Norimberka. K čemuž nepříjemným úspěchům se však druhla nepříjemná finanční situace jednotky. Zde se domníval, že v jejím vedení nebylo doslech pracovníků, snále však hospodařským a finančním rozhledem. DTJ Rovnost byla od roku 1923 majitelkou kinematografické koncese a její biograf 1100 - 810 / zprvu v sále na Vinohradech, později "K nádraží" čp. 69, dnešní Lábl. sálu / vobě prosperoval, jako jediné kino v městě. Bylo to určité hospodařské zabezpečení jednotky. Na darovaném pohernku na Úvalsku bylo zřízeno lebniční cvičidlo a poslavena menší restaurace. Finanční stav se neustále zlepšoval, takže v r. 1929 bylo s občáváním příspěvém všech členstva přikeočeno na lombéz pohernku ke stavbě menší tělocvičny. Tu přišel hlas z členů výboru s návrhem, aby město prozatím vševně tělocvičny byl vybudován větší sal, do nichž by se mohl přesťehovat i biograf. Projektil se stal slabý a byl také uskutečněn. Po snále výrobcu propagaci osvědčilo členstvo opětne nejen své pracovní naději, ale i finanční občávost. Byly upisovány drobné i větší savy a přijetky. Během 3 let byla stavba provedena na vedení Ing. Arch. Nemidala, který ji také sice si učerával. V r. 1932 byla tělocvična s políčním příslušenstvím odevzdána svému účelu a též biograf se sem nastěhoval.

Biro se však pořádal, že se stala neodčinitelná chyba. Biograf upříčnil místo v zivém sálu obec pro konkurenční "sokolské kino a sám se ocitl na periferii.

BIOGRAF.

Uvalák byl v té době velmi málo osídlen. Třeba v biografu se
značně poklesla a tak potřebné příjmy jenž na splácení dlu-
hu se velmi ztěžovaly. Hospodářská situace byla ponížena,
stavební služby nebyly spláceny. Situace se neustále zhoršo-
vala a když na počátku válečných let bylo kino vystaveno
pasivním podnikem, byl finanční stav jednotky již kritický.
Principiálně správné provozy biografu byla nejen jeho ne-
výhodná poloha, ale i skolnost, že byl nucen promítat
nacistický raniční filmy a římská, které všechny
ignorovala. Nic jí nepomohla ekonomická finanční pomoc
některých členů, hospodářská skára jednotky byla již blízka
a neodvratná.

Mai věřitele, který vymáhal splaceni, nejdříji při
pochopování ruskoněmecká filmová společnost UFA. Po
její soudní žalobě dochází k výročné drážbě věškerého
jménu OTI. Hodnotný inventář prodávaný pod cenou a
dále majetek na Uvaláku (nyní škola) včetně výcviku a
zahrady koopil místní rednicky Ant. Černý, při ane za
230 tisíc Kč. Z celého majetku OTI nebylo nic a ani
některí věřitelé nebyli se svými nárokami uspokojeni.

Tyto události v roce 1940 znamenaly rániček OTI Rovnost
v Uvalech. Dnes, v roce 1964 je věru lehká posoudit,
kdo na domě nese vinu a jak by se poměry vyvinuly, když
by se vedení jednotky byli zástali všechni si nejhodnější
z let před rozhodom.

Byla provedena v roce 1936 a podrobná správa o tom **STAVBA SOKOL**
je uvedena v sokolské kronice, avšak zápis o tom jsem
velmi rozptýlený. Z toho důvodu se radí o tom kroni-
ka zmínit povídavou, ale shrnutě a jasnelně. Může
se tedy několik dalších podrobností.

Položka T.I. Sokol byla po roce 1922 největší uvalskou
kulturně-sportovní organizaci, bylo pomyslně na stavbu
sokolovny. Tehdy byla nejdříve na řídovcienu adaptována
stará stodola a místnost sloužila věnu u-
čelu pak přes 10 let. Byla však malá, nehygienická
a vzhledem k nedostatečnému příslušenství nevhov-
ující. Pro stavbu většího objektu nastaly první
podmínky až v roce 1936 a to jednak tím, že So-
kol měl již lehce primárnou finanční bákovost, naradova-
na a přijměna kina a jiných podniků a mimo to se
vyskytl stavěním odborníků, kteří se uvolil ujmout se
cela bezplatně výstavby. Byl to významný architekt
Josef Tölk, který také pod Hlavního jmeni pravděsta-
vitelské firmy ještě v této roce stavbu započal a ka-
hé s úspěchem dokončil. Přes to, že stavba byla prove-
dena v krátké době necelých sedmi měsících, Josef Tölk
mnoho vzdoru neklidil. Jis během prací byl /pro se
školy vyučitelných/ stavěním dodavatelů /nepříjem-
ným napadením i na své existence ohrožován/. Pro úplnos
nulto dodal, že stavba byla podnikána v době kdy
v republice byla doslova cílená neraměstnanost. Při
tom místní neraměstnaní nemohli na stavbě témito pad-

dnych výádkových mōnosti, protože bylo hledeno k tomu, aby neškodné slavnostní práce byly pokud možno, provedeny zdarma v rámci dobrovolné a neplacené poskytnutosti členů Sokola.

Tak bylo odpracováno od členska 15 113 hodin, od něčemž 13 16 hodin. Na penězích zdech bylo přijato kolem 32 000 Kč. Byl věnován i materiál a povoz. Vlastní prostředky činily asi 8700,- Kč. Zbylého nákladu uhrasen úvěrem. Od jednolitinců činil 104.000,- Kč, a penězího ústavu 37 000 Kč a poslověním slavnostních dodavatelů 18 000,- Kč.

Sál sokolovny byl poprvé použit pro posvíceního žábrů v r. 1936. Oficiální slavnost se konala 17. května 1936 slavnostního telocvičnou akademie, na níž učinkovalo i reprezentativní družstvo čs. sokolích gymnastů a s nimi i Alois Hudec, mistr světa ve cvičení na kruších a nosilech slavě medaile z nedávných Olympijských her v Berlíně.

Sokolovna sloužila a slouží dodnes poměrně dobré svému účelu.

SPORTOVNÍ KLUB SLOVAN ÚVALY

Byla to správa skupina hráčů kopané, kteří se volně sdružili asi v r. 1925. Na sportovní výstroj a ostatní vybavení připravil každý podle mōnosti. Hrálo se tak několik let, většinou příležitostně na cizích hřištích, protože hřištěho nebylo. Toto neorganizované sdružení se nazývalo Čechie Malechov nebo též "burešovská jednáčka", a z tohoto úvodu se v roce 1930 ustavil první Sportovní klub Slovan Úvaly.

Prvni zakládajícími členy byli m.j. Josef Eliáš sb., Josef Polák, Ant. Pouček, Václ. Eliáš, Ant. Šorec, Jar. Eliáš a František Zidlický. V této době byl komuto klubu první obecní posemek na Slovanech, ve výměře asi 3 koruc, a roze bylo zřízeno hřiště pro kopanou a postaven malý domek jako klubovna a byl správce. Hřiště je nyní (r. 1964) remeđelkou půdou a domek je obýván pamětníkem státního dluhu Hostin. Jako druhý klub v Úvadech nebyl S.K. Slovan správou pojat na člena Čs. fotbalové asociace a organizoval se proto u počátku jeho slavnostního slavnostního sport. sdružení STAK, které bylo když si zřízeno při sportovní redakci čas. Svobodné slovo (+ České slovo). Posléze bylo toto slavnostní zřízení a klub se organoval v celostátní asociaci. Dál i mikrosové soutěže III. třídy. Klub měl přes 50 členů a různých sportovních tříd, převážně však částečně nabýti členů a zamestnanců, některí organizovaní soci. demokraté a komunisté. To se projevilo v činnosti klubu, zejména v

době nevobody. Podrobnější správy o tom sehnáte, neboť po smrti slavkolského a občanského klubovního pracovníka Jar. Elenice /semiletku p. 1963/ byl celý klubovní archiv odvezen na sbír starého papíru, neboť příjem než neměl nikdo sájem. I několik sportovních trofejí - pokazy - byly nalezeny pokoseny na smetělce na Vinici. Tak byly zniceny doklady i o mimosportovní činnosti klubu. Klub se totiž věnoval i práci světové, zejména za německé okupace. Byly pořádány často společenské podniky /securities/ v Hostinci na Slovance /Jan Káček/ nebo i jinde, a to ráčili s všechny klubovním pořadem. Tak se za války poslovávalo nejen národní, ale i kladně uvedoměný národníkům a mladé členstvo klubu bylo k tomu vychováváno k odboji proti okupantům a k politickému rozhledu. /Na securities učinkovali mimo jiných i zpěvaci Václ. Dudař a František Duke./

Když byl v okupaci znám Sokol i všechny jeho složky, bylo v rámci klubu zřízeno loutkové divadlo. Initiatorem to byl opět Jar. Elenic, který mimo to ustavil i skupinu hudebníku. Stará loutkovská tradice tak opět vila a z malého sokola divadelka, vznikla i sárem slálá "Loutková scéna Marie Majerové". O tom podrobněji pojednává časopis Život Uval v č. 2, 4 - 6 z r. 1960.

S.K. Slovan shromáždil svou činnost v r. 1948 při sjednocení silovýchchov a jeho členstvo přeslo také i sárem do Sokola. Historie sokola klubu byla již poměrně krátká, ale nikoliv nevýznamná.

DOKONČENÍ HISTORIE SKAUTSKÉ - JUNÁCKÉ ORGANISACE

Navaázují se tu na článek uvedený na str. 126-128 monografie "Úvaly jindy a nyti" z r. 1929.

Cínnost úvalského sládečka skautů - junáků se rozvíjela v prvních letech hváni poměrně volná. Tepně v r. 1932 měl skauti svůj první samostatný přádlninový plavací kátor v údolí "Dolánky" u Českých Brodů. V této roce založeno "Sdružení přátele Junáka" /SP/, jehož prvním předsedou byl Jos. Elenic, můjtec. Založen oddíl /volcata/ pro chlapce od 6 - 11 let, děti skauti byli od 11 do 18 let. V letech 1933 - 4 - 5 se rovněž laborilo v Dolánkách. Založen byl dívčí oddíl pod vedením Cecílie Elenicerové a oddíl "rovení" /starých skautů/ pod vedením Jaromíra Kalousa.

V r. 1936 pronajala úvalská obec skautům lesní parcele v Háji na Úvaláku. V této se laborilo u Dol. Kalovic. Pro dívky měšťanů 11 let založen oddíl "Světlíšky".

Selni labyry v r. 1937 byly pro chlapce u Černovic na Píšavě, pro dívky u Červené Řečice. V r. 1938 se laborilo v Dolánkách a u Cholebore. V r. 1939 překročeno ke slabě vlastní klubovny na Úvaláku. Kámen do základu věnovala obec zdarma, jinak klubovna postavena vlastním nákladem a prací členů. Ten rok se laborilo u Pocálek v Žel. horách a v Přemyslici u Časlavi.

V r. 1940 byla klubovna dokončena a na této byly oddíly vypraveny do laborů v Dolánkách a u Kostelec n. Č. L. Po sedm letech byly labyry zrušeny, protože se očekával saksk

německých okupačních úřadů. Majetek skaut. střediska byl na oko nevhodně prodán a uhrázen nedoplatek na klubovnu. Organizace skautů byla vato okupačny rozpustěna. Její spolu-skladatel a dlouholetý občáry pracovník Jiří Bubák sl. byl vyslyšován na gestapu v Kolíně. Klubovna byla započítána a když po delší době uvolněna pro Místní peč o mládež. Byla v ní pak po několik let školka. Spoluvedoucí do konců války byla pl. Žiková.

Cinnost skautů zdaleka neustala. Nezáleželo se pracovalo dál, konaly se tajné schůzky v byte J. Bubáka. Proto také revoluční události v r. 1945 nezasíhlily členy nepřipraveny. Chlapci i dívky nabídli své služby revolučnímu Národ. výboru, na př. při stavbě barikád. Pomáhali střířit některé objekty, prováděli jako spojky, pomáhali v sítěvňách čev. krise, sbírali pokosenou munici v lese. Byli prosperní podle svých možností. Po uklidění revol. kvara byla opětne zahajena spolková činnost. Nasdal příliv nových členů. V r. 1946 bylo zaregistrováno 6 chlapeckých a 3 dívčích oddíly, průměrně po 20 členech. V dalších letech se činnost rozvíjela. Kromě lehkých látobů pořádány různé podniky, soutěže, vystavky, rávody a j. V r. 1947, 48 a 1949 usporádány v zimní sezoně pro starší "pleny radostného mládež".

V r. 1947 příliv členů ustal. Zůstal byl i nedostatek vedoucích, oddíly spojovány. V té době se utvořil také zvláštní oddíl "katolických skautů", který se však brzo rozprchl.

Nejvyšší počet členů byl dosažen v "jubilejním" roce 1949. To bylo 300 chlapců a dívek v 6 oddílech. SKS mělo 200 členů.

Předsedou SKS byl Josef Kýdl, ředitel škol, jednatelkem Václav Rajner, s-čelní, pokladníkem Jar. Kroulik, strojníkem. Vedoucím střediska byl Jiří Bubák sl. Vedoucími oddílu: Vlad. Kolomý, Roman Bubák, Janáček Šimek, Hana Čermáková, Blanka Bubáková, Libuše Matonová.

V této roce byli členové starci 15 let pováni ke vstupu do Čsl. svazu mládeží /ČSM/, pokud nebyli vedoucimi nebo "rádcí" skautů. Tím bylo středisko Junáka oslabeno.

Proložlo bylo v celostátním mítinku prováděno jednací tel-víchovy, náročila dne 14. 12. 1949 Okresní junácká rada při organizaci ČSM v Čs. Brodě, aby oddíly junáku a skautů byly připraveny ke sloučení v oddíly Pionýrů a k ukončení činnosti ve střediscích junáka. To prakticky znamenalo zaniknutí skautské organizace.

Dne 7. 10. 1950 došlo k předání majetku býv. "Junáka" 211 Pionýrké skupině v Kralicích a to na příkaz Místního akčního výboru Národní fronty. Předání se uskutečnilo za OPR jednací pionýrskou radu /s. Jar. Glückmanová a s. Jos. Eber, za MAVNF s. Jiří Fischer a Jindřich Richter, za SKS s. Jiří Bubák. O této závěrečné akci v historii původních skautů je zápis v obecní kronice za rok 1950.

"Následující organizace, Pionýrská organizace v Kralicích" vede nadále o své činnosti vlastní kroniku.

Pro úplnost se dodává, že býv. klubovna čp. 1100 byla po 10 let /1954 - 1963/ pronajata jako byl soukromému uráželi.

VELKÉ ÚSPĚCHY HÁZENÉ.

Sportovní hra "česká házená" začala se přesouvat v r. 1919 jak v Sokole tak i ve Sportovním klubu Červeny a ve volném sdružení studentském. Hrálo se jen rekreačně. Posléji házená v S.K.O. zanikla.

Druhá, úspěšnější etapa sokola sportu začala v r. 1936. O házenou byl velký rájem u sokolské mládeže, ale poměrně malý u obecenskva a návštěvy na zápasech byly velmi slabé. Hráči však projektili o tento sport sokolový rájem, že si my oddíl finančně zabezpečili sami. Pořízvali si výbavu a vlastních prostředků, při utkáních na cizích hřištích si placili sami jídlo, nebo jízdili na kolech. Hřiště pod sokolovnou je vhodné upravit. V letech 1937-8 vzniklo ještě další, mladé družstvo, které bylo sárodkem budoucího ligového celku. Po rozpuštění Škola za německé okupace hrálo se v rámci S.K. i na hřiště S.K. Slovan. Házenou záčínají hrát i ženy. V době povolenosti hrálo družstvo házené kamarásky, pionéři semikouly a národně uvědomělý kolektiv.

Po revoluci v r. 1945 se přátele hřišť dálé spouštějí, a družstvo vladane házení i dobrý sportovní duch. Krovem hry se neutále rovíjí, zejména hrají trenérku se ujal P. Mošlecký. V r. 1947 se vybojovala 1. třída a družstvo úředníké házené se stává přeborníkem sokol. Týřová hraje a v celostátním přeboru riskává 2. místo na Školem Brno I. V r. 1948 byl vybořán postup do divize a v r. 1949 postupuje družstvo do nejhlubší celostátní soutěže, do 1. ligy házené.

V r. 1949-50 úředníké házená dělí se s schagyumem ATK

(Armádní tělovýchovný klub) o 1. a 2. místo v první lize. To bylo nejslavnější období úředníké házené v minulosti. Ligoví hráči byli: Rud. Mošlecký, Lada. Hercík, Miro. Hochman, Boh. Prokůpek, Václ. Hercík a jiní, Mil. Klepář, Jiří Pilát, Jan. Kojí ml. a náhradník Vlad. Kojí. Vedoucimi byli Anton. Augustin, Jos. Hladík, Mil. Ulrich, Jan Kolval a ing. Ol. Kovář.

V r. 1947 se začíná se světě ujmout sv. mezinárodní házená. Má pořádáním odlišná pravidla od české házené a používá německé brandy. V té době dojedl do Prahy až i druhá liga prof. Radotínský z Prahy a učil hráče novému pojetí hry podle francouzských pravidel. První utkání v této mezinárodní házené v Československu bylo vybojováno 3. II. 1947 mezi družstvy Sokola Červeny a Škola Brabantská Sparta v Praze na Letné s výsledkem 9:11 pro Červeny. Tenko zápas, jemuž přihlíželi členové rádce tělovýchovných organizací a novináři, byl hodnocen jako historický v československém sportu a znamenal i zavedení mezinárodní házené v republice. Podobná ukážka byla předvedena ještě v této 1948 na hřišti u Vinohradské sokolovny před hosty ze zahraničí s výsledkem 8:7 pro Červeny. Nejlepší úředníké hráči byli posléji nominováni do čsl. reprezentace v celostátném družstvu mezinárodní házené. Byli to: Mošlecký, Klepář, Pilát, Hochman. Prvním základem soupeřem čsl. hráčů v historii házené mohl být klub

Hellas Stockholm a v roce 1951 pak reprezentací družstva
Maďarska.

Zo úspěšné činnosti ligového družstva úvalské házené
zazáhlí později jako hráči význačnou měrou bratři
Jaroslav a Václav Turkové a s nimi začíná jiné
další období mezinárodní házené v Úvalech, kte-
rá se tu hraje i v letech následujících.

VYNIKAJÍCÍ SPORTOVCI:

ZORKA NECHVÍLOVÁ, nar. r. 1915 / její otec byl
vedoucím lehdejškého rávodu Petrolea v Úvalech / sta-
la se ráhy členkou S.K. Úvaly a již jako dorosten-
ka vynikla v seniorech. Později se umístila na prvním
místě úvalského "seniorovského žebříčku". Po odchová-
ní podílela do Prahy v r. 1935 vstoupila do S.K.
Slavia Praha. Prostřež byla talentovaná a výkva-
lhá, dosáhla bylo v tenise velkých úspěchů. Její v r. 1937 se
stala mistrovou republiky ve dvouhře žen a v r. 1939
byla společně s plzeňskou Porákovou učena, aby repre-
zentovala čsl. tenis ve Wimbledonu ve V. Británii.
O jejím lehdejším umístění se hovoří jakkoliv správ.
Meritum vypukla II. světová válka a Zorka R. se
nemohla vrátit domů. Zůstala v Anglii přátele,
vystudovala filosofii v Liverpoolu a později se slá-
la i sekretářkou býv. čsl. prezidenta dr. E. Beneše,
který, jak známo, do Anglie emigroval.
Z. Nechvílová se v Anglii i provdala za Čeha/jme-
nuje se pří Kinková/ a do své vlasti se prakticky již
nevrátila. Po roce 1950, když byl obdržel úřední
povolení, následoval ji do Anglie i její ovdovělý
a nemocný otec.

JOSEF PAUL / nar. 17.3. 1904 v Úvalech / jako jediný
ze 7 sourozenců věnoval se celoživotní sportu. Je

vyučený kovářem. V r. 1919 začal v sokolské házené, v r. 1922 stal se brankářem S.K. Uvaly. Od r. 1923 se začal věnoval spíše atletice, zejména běhu na střední vzdálenosti. Proléz v U. měl omezené možnosti téměřinku, přestoupil do S.K. Slavia Praha a r. 1928 po změně svého povolání stal se členem A.F.K. Slávské bespočtušnosti v Praze, kde rebral do r. 1954. Pak se vrátil do malostranského klubu Slavoje Uvaly. Dnes za něj příležitostně startuje.

Během času se poctivým úsilím vypracoval na výkonného běžce - vytrvalec na trati do 10 km. Populární rámcový Běchovice - Praha / cíl Na shradě / běžel 38 krátk / včasné r. 1964 / a měl elitou čsl. sportovců se umístil na 4. místě. V kategorii rámcovníků nad 41 let pětikrát na 1. místě.

Dálším jeho oblíbeným rámcem byl kolínský "Memorial Františka Drdly", k.j. letecký běh na 4 200 m. Zde startoval 36krátk. Obě bylo účasti jinou svým spůsobem rekordní. Josef Paul byl v r. 1925 novinářským titulkem / deník "Večer" / označen za "nejrychlejšího vojáka ČSR". V pozdější době navázel přátelské styky i s Em. Zátopkem.

Při příležitosti jeho startu v Kolíně v.r. 1960 napsal o něm čas. "Svoboda" ve sportovní rubrice zdrobně: J.P. ze Slavoje Uvaly je typ atleta, který je vzorem mládeži nejen ve výtrvalosti, ale i v poctivém a čestném vztahu ke sportu. - Jedním ze zakladatelů Sokola v Uvalech byl Jos. Kejř sl. kovář, nedlouho před tím v U. usedal. Později i všechny jeho děti se v řeckých různých spůsobem

uplatnily. Nejméně to byl jeho syn Josef Kejř ml., který po něm převzal kovářskou řemeslo. Byl v Sokole po běhu členem výboru, vycítitelem a náčelníkem. Zemřel v r.p. 1963. Jeho syn

VLADIMÍR KEJŘ, nar. 20.1.1929, rovněž vyučený kovář, uplatnil se posléze jak v řecké, tak i v čsl. řeckých různých spůsobem velmi výrazným.

V první lepší sportovní přípravě přestoupil ze Sokola v Uvalech v.r. 1947 do Sokola Žižkov. Od r. 1944-1947 hrál rámcové kopanou za S.K. Uvaly a házenou za Sokol Uvaly. Celým cvičením v řeckoslovanském Sokole se ve sportovní gymnastice vypracoval na jednoho z předních rámcovníků a od r. 1950 do r. 1957 byl nominován do čsl. reprezentace v rámci druhová sportovních gymnasií. Jako běžec se účastnil na 25 mezinárodních utkání doma i za hranicemi, z nichž se zde uvádí ta nejznamenavější:

- 1951. Berlin, NDR, Festival mládeže /FM/;
- 1952. Helsinki, Finsko: Olympijské hry /OH/;
- 1953. Bukurešť, Rumunsko: /FM/;
- 1954. Rím, Itálie: Mistrovství světa; startoval v r. 1959.
- 1955. Varšava, Polsko: /FM/;
- 1956. Melbourne, Austrálie: /OH/;
- 1957. Moskva, SSSR: /FM/.

Mimo tyto země navštívil během své rámcové činnosti ještě Maďarsko, Rakousko, Bulharsko, Jugoslávie, Německou spolkovou republiku, Francii, Švýcarsko, Řecko, Turecko.

V roce 1956 obdržel titul „mistr sportu“. I. Celostátní Spartakiády v.r. 1955 se Vl. Kejř účastnil jako

gymnasta při mezinárodním závodu, při II. C.S. v roce 1960 byl evicítem rojáků. Byl též jako model pro postavu závodníka a je zobrazován jednomu ze spartakiádních plakátů.

V své účasti na OH v Melbourne vyprávěl ve skutečnosti létat. Letěl jíme francouzským letadlem přes Turecko, Řecko, Indie, Pakistan a Singapoore. Cesta trvala 7 dní. V Melbourne během 21 dnů jsme viděl celý olympijský porad. Naše družstvo skončilo na 4. místě (bez medaile), já jsem se umístil v soutěži jednotlivců na 21. místě, a překonal přes kone na 11. místě. Bylo to jímo na sklonku mé gymnastické kariéry. Zpět jíme jeli rovněž lodí Grusia do Vladivostoku (21 dní), pak vlakem do Moskvy (7 dní), a letadlem do Prahy. Z Austrálie jsme si přivezl kromě jiných upomínek i boomerang (svého vyrobený podle originálu jako památkový předmět).

V. Kepi se vzdal závodnické činnosti na radu lekářů v r. 1957. Nyní je pracovníkem okresního výboru Č. sjezdu československé výchovy v Gottwaldově.

OSVĚDČENÍ PRACOVNÍCI V ÚVALSKÉ TĚLOVÝCHOVĚ

Byla jich v minulosti celá velká řada a mnohé z nich byly již zmíněny. Přestože kronika v tomto očlaveni zmíní jen o těch nejzásadnějších, kterí jíž nežijí, nebo se díky vzdali spolkové činnosti.

Na prvním místě je třeba tu uvést zakladatele úvalskeho Sokola F.R. KAPLANA. Kde se nápis omezuje jen na toto jméno, neboť podobná správa o jeho práci v tělovýchově je uvedena v sokolské kronice.

Příkopníkem a organizátorem české tělovýchovy v naši obci byl REINHOLD LINDNER. Tělocvik pěstoval od časného mládí a počátkem času se vyučoval na dobrého gymnasta. Byl absolventem průmyslové školy a jeho posledním povoláním bylo lékařství.

Jako člen Sokola v Praze-Holešovicích, které tehdy byly českou čtvrtí, vyučoval v sokolovně "na kovárně". Časem poznal, že nepolitickou holešovické jednoty byla jen vnitřní a zdatlivá. Mezi evicíci členstvem se ustavila skupina členů nepojednávajících se sedením. Nejdřív vychovaly pravidly sponem v roce 1903 po němž část členstva věle s R. Lindnerem byla se Sokola vystoupila a jmenovaný se vstěloval do Krab. Kde rácal brzo propagoval tělocvik mezi českou mládeží a vyslechan jeho mysl byl založen České tělocvičné jednoty Rornos v roce 1909.

Práci v této jednotě venoval celý svůj volný čas a spolu s jinými ji přivedl k lehovému svazu, se kterým po založení počítal evicíci členstva předstíhla načas jednotu sokolů. Jeho organizátorskou schopnost rozpoznal a ocenil i tehdejší starosta Sokola Fr. Kaplan v soukromém dopise, kterým ho val ke volemu do sokolských řád. Lindner však odmítl a venoval se dalej práci v OTI Rornos, a to ponějorice jako její náčelník. Za občanskou činnost se ale nedokázal ani všechnu ani jmenovat.

Po rozhodu v D.I. věnoval se hudebě. Založil „Lamburařský dílničký sbor v Úvalech“, který pod jeho vedením byl se rozrostl na velké těleso o 35 členech. V r. 1935 byl zdejší první místním infarktem a pak následovaly další. Ponechal vše jiné nikdy nevzbudil a v roce 1935 zemřel ve věku 55 let.

Jedním ze zakládajících členů Sportovního klubu Úvaly byl JOSEF TĚŠÍK, úředník nemoc. pojištěny. Znám jako aktuální hráč kopané, později jako člen výbora a jednatel SKÚ, měl hlavní zásluhu na tom, že klub založený v r. 1919 se během dopracoval dobrých výsledků. Mezi činností i hospodářského zabezpečení. J. Těšík byl členem obecního paruprůstřelu, činovníkem několika spolků, i D.S. Byl vždy vedení prospěšnou činností, neboť byl nejen občan, ale i velmi zájemný a příjemný. Hlavní svůj zájem soustředil na sport. V SKÚ byl řada dobrých pracovníků, avšak jediný Těšík vytrval od počátku až do konce - do své smrti v r. 1951. Byl nevěnost. Zemřel po delším chůzavém na rakovinu ledvin ve věku 53 let.

Jeho dlouholetým spolupracovníkem v SKÚ byl JOSEF FINGER, zamestnanc Elektrických podniků hlav. města Prahy, žirák sklepní klubu. Působil v něm od roku 1922 do své smrti v roce 1950. Jeho jméno je i s ním spojeno s úspěchy úvalské kopané. Zde se, že práce pro sport byla naplněna jeho životem, snad i proto, že sám pro telčenskou radu jej nemohl pěstovat. Zemřel vrahle na Bulovce ve věku 48 let. Na paměť působení J. Fingra v SKÚ byl po jeho smrti založen podřízení fotbalový dorohenecký turnaj svany "Memorial Josefa Fingra", neboť právě výchově sport. dorohu se zemřelý nevysvětloval. Turnaj se hrál pravidelně po několik let.

Mai vynikajícími pracovníky ve zdejší sklepní klubové ještě proba

jmenoval i JOSEFA JANSKÉHO, a to na místě nikoliv poledním. Naroven 9.5.1886, přišel do Úval jako učitel v roce 1911, a myniže žije na odpovídající jako ředitel škol v.r. Ta působka se věnoval práci v úvalském Lohole a působil tu plynouc 42 let. Byl postupně jednatelem, malířkárem, náčelníkem, po mnoho let starostou jednoty a osudem i jejím kronikářem. Jeho vrak byl spolkové činnosti byl vždy spravedlivý a poctivý. Ve funkci starosty byl v r. 1939 zahájen založením a krátka doba vedením v Drážďanech a na Pankráci. Scholskou kroniku psal po 30 letech a ta je myni součástí obecního archiva. Je psána takovým způsobem, že by mohla sloužit jako příklad i vzor ostatním kronikám. (Tato činnost je u úvalských spolků a organizací prakticky vůbec spomínaná). Velká práce J. Janského pro úvalskou sklepní klubovou si proto rájíše všechni, aby ji bylo zmíněno. Kmito zapsat v obecní kronice.

Jména dalších zasloužilých pracovníků v úvalské sklepní klubové naderne rájence v sokolské kronice i v publikaci "Úvaly jindy a myni" na str. 93-4, 168-9, 174, 322-324. A bude jisté milou povinností kronikáře, ještě na slavnostech této knihy v budoucnosti bude možné těch zmen uvést co nejvíce.

ORGANIZAČNÍ ZMĚNY.

Když po květnu 1945 byla obnovena činnost Sokola v Kálech, projevily se i snahy o zjednocení celorychové činnosti na podkladě dobrovolnosti. Počátkem června místních celor. organizací konaná 16. 5. 1945 za tím účelem, vyrovnala pro různé nehoty napřádno. Ani další pokusy o zjednocení celor. svarů v ČSR pokračující v r. 1946, neměly klidného výsledku. Jen již následný výbor Federativní proletářské celorychové konference rozhodl a ruší svou organizaci a doporučuje členstvo vstup do Sokola.

Tepce 28. 3. 1948 bylo vyhlášeno celostátní jednotné veřejné celorychové v Sokole. Také na společné schůzi vstupující organizace v Kálech bylo dohodnuto dobrovolné rozepíkání Sporlovního klubu Kály a S. K. Slovan Kály a dobrovolný vstup členstva do Sokola Kály. Jiných celorychových organizací (kromě stručené Pauli-junáku) u nás tehdy nebylo. Tak přestoupilo do Sokola z S. K. Kály do 30. 6. r. 1948 88 mužů a 12 žen, z S. K. Slovan 23 mužů. Předseda S. K. Kály Josef Řešík byl kooplován na člena výboru Sokola. Bylo to však sloučení spíše formální, protože již počátkem r. 1949 S. K. Kály a S. K. Slovan uskutečnily v rámci Sokola společný oddíl kopane.

Tento, nikoliv jen místní stav, ukončil nový zákon re. dne 14. 7. 1949 o státní péči o celorychovou a sport. Táto je založen na dobrovolnosti a směřuje k tomu, aby každý byl povolen a mohl být účasten na záku, který celorychova a sport půnáší. Vzniká jediná organizace s jedním návazem celorychová jednota Sokol. Od 1. 6. 1950 vzniká jediná národní místní organizace známá Sokol Kály.

Vstočená organizace byla melodicky i hospodářsky řízena akciovým výborem Sokola v Čs. Brodě (na pravidlo prodl. výbor, sokol. řízení a sport klubu celostátních svarů). Místní Sokol má nyní různé oddíly podle druhu celorychové činnosti. Kromě oddílu základní celor. výboru (ZTV) mají ostatní skupky své výbory, které vedou jejich činnost a jichž předsedové jsou členy úředního výboru. Táto ZTV je řízen výkonného výborem a podléhá řízenímu výboru Sokola. V r. 1952 nařídil další změny. Podle výborek postance NS Učeb. Výhružka v té době Sokol zám nemůže a nemá ji schopen řízení obsáhnout a sorganizoval postoucí hnutí a nemůže zajistit a probíhat jednotlivý socialistický obraz a systém celor. výborů a proto je třeba starou, již nevyhovující struktuру organizační nahradit novou, výše organizačnou skladbou, která by odpovídala bouričnému rozvoji soc. výslavy naší země a jež by sloužila brannosti našeho lidu a výchově soc. člověka. Po vzoru sov. fyzikultury přijala nová organizačná - spojení celorychové s pracovištěm.

V r. 1953 přijímá ledy příkaz o celostátní výboru a sport odborová organizace. Revoluční odborové hnutí (OHD) a navádí, dobrovolné sporovní organizace s různými názvy podle příslušnosti k tomu členskemu hospodářskému nebo společenskému sdružení, např. Baník/horník, Škoda/laté, Sparlak/leště, strojírenství, Tatra/lesnický aj., Jiskra/kulturní, elektrotechnika, Tyrano/energetika, dynava, Slovan/poharínářství, střelné občasy, Slovan/svět správa, zdravotnictví, penzijnictví, Lokomotiva/elektrice, Slavia/skoly, posléze Žďárka/vojko. Tím přestal existovat i Sokol v Kálech.

A tak dochází k jednodílné. Nejdříve se rázověm Hifa Kály, který měl lehky vlastní oddíl sokolického hnutí pod názvem Sparlak. Hifa

Kraly. K dobové ZV ROH /řádovník výboru/ nebylo nalezeno pochopení pro přidelení místní telovýchovné organizace a namísto, že je v místě podniku s větším počtem zaměstnanců, tedy Masny průmysl v Kralích a také řada členů Sokola byla zameštnána v uvedeném podniku. Při jednání se ZV ROH jmenovaného rázu bylo docíleno dohody. Na výroční schůzi členek /býv. Sokola/ bylo odkládováno, aby podle příslušnosti k podnikovarskému průmyslu bylo zvoleno jméno místní telovýchovné organizace změněno na Telovýchova jednotka Slavoj Kraly. Činnost místek, takto změněných jednotek pak krajské výboru dobrovolných sportovních organizací /KV DSO/. Následující KV DSO Slavoj měl sídlo v Praze, v letohradci T. J. Slavoj Výšehrad.

V r. 1955 dochází k další změně v celostátním menštu. Kádáda "spojení" s pracovištěm "není již skutečně dodržována. Všichni a ustavena místní celostátní organizace Československý mas. tělesné výchovy /ČSTV/, který působí dnes, T. J. Slavoj Kraly byla v rámci okresu českobrodského podřízena okr. výboru ČSTV v Č. Brodě. Avšak jednotlivé oddíly jsou písány podle hokeje, jak vysoké souže hají, sedly kopanou a házenou KV ČSTV, jiné oddíly okresními výbory.

Po učenní reorganizaci v r. 1960, kdy byl zrušen okres Č. Brod, připadla místní obec k okresu Praha-východ. Ta té doby patří násilně T. J. Slavoj Kraly OV ČSTV Praha-východ se sídlem v Karlíně.

||. TELOVÝCHOVA V LET. 1955 A DALŠÍCH

Telovýchovná jednota Slavoj Kraly soustředovala v uvedené době bylo oddíly: zakládací tělocvična výchova, házenou, senio, žolní senio, kopanou, letecké hokej, oddíl kurisický, šachový, přechodný říční oddíl rugby, pondělí oddíl sportovní gymnastiky žen a oddíl odvíjené. Hospodářský správce jednotky jeji přední výbor. Ten je každoročně volen a doručuje na činnost oddílu a jeho přímo oddíl ruk. těles. výchovy. Jeho poradalecký výbor je určen pro to, aby poradáním různých společenských podniků zajišťoval zabezpečit potřebné finanční prostředky pro telovýchovnou činnost jednotky.

Majetek jednotky je znacný! Je to především jednopatrový dům na náměstí čp. 164 s několika byty a pronajatým hostincem. Na bývalém dvorec domu je postaven tělocvičný salón /sokolovna/ s jevištěm, sálami a oslavním příslušenstvím. Na luhách pod sokolovnou patří T. J. Slavoj letní cvičiště s hřištěm pro házenou, dále pozemek podél koryta řeky Labe, kde do r. 1939 slávalo sokol. koupaliště. Hřiště fotbalové, hokejové, seniorev dvorce, třeňovna klubovna a byl správce jsem na pozemku obecním, který byl místní obec pronajal jednotce na 99 roků. Také hřiště na adrese města je na obecním pozemku v lesíku na Kraláku. To nedávna spravovala jednota i býv. hřiště S. K. Slovan s menší pozemkou klubovnou. Tenko domek i pozemek uřízly mym Č. státní stálek /ČSSS/. Podrobnější správa o všeobecném majetku bude v r. 1963 v sokolské kronice.

Na vedení jednoty se vystřídala během let celá řada selských a místníků, kteří vždy usilovali o její dobré vedení. Tak např. ve funkci předsedy ústředního výboru byli: 1949 - 1951 / T.S. Sokol / Anton. Novák, 1952 - 1955 / Tl. Sokol i Slavoj / Václav Šejnec, 1956 - 1959 Jos. Šejka, 1960 - 1963 Jaroslav Šváb, 1964 František Peška.

Jednaleli byli postupně v této době Václav Šejnec, František Šimůnek, Jos. Šejka, Karel Landa, Jar. Šváb, Milos Ulrich, Jan Burianovský ml., 1964 Milos Ulrich. V době sloučení tělovýchovy vykonávala jednalelkou činnost placená síla, pí. Dupalová.

Jako hospodáři jednoty působili Ant. Koťátk, Jar. Basář, Jos. Burianovský, František Šimůnek, Václav Šejnec, Růžka, 1964 Jos. Pilář.

Na funkci náčelníka se vystřídali Jos. Marlinovský, Jos. Hladík, Jindřich Šízner, Miroslav Kruš, 1964 Miroslav Fursl.

Jako náčelnice působily Věra Borovičková, Milada Vančurová provd. Pivonková, 1964 Marie Hanušová.

Z dalších pracovníků výboru neleno výpomenuj v první řadě Ant. Augustína z Horoušan, který má velké rástlahy o oddíl hokeje, Jiřího Bušku v souvislosti s činností poradatelstvího odboru, daleko byli Karel Landa v oddílu kopané, Stanislav Pilál, ing. Jar. Nejedlý, Helena Hajková, Jindřich Richter, ing. Vlad. Schmidl a osudem ještě řada jiných, kteří věnovali mnoho práce i volného času úvalské tělovýchově a jichž jména budou zapsány i v této kronice posléji uvedena.

Zpráva o činnosti jednotlivých oddílů jednoty za popisované období je bohužel neúplná. Funkcionáři oddílů se sváděli, zápis o činnosti se zachovaly jen řádky a archivní

material ke podání byly.

Je proto možno zmínit se o práci některých oddílu opravdu jen několika, malo, slovy.

Tak o oddílu kopané mimo říci, že je to oddíl nejaktivnější a finančně celkově robustný. Měl několik družstev, smíšené A.A. družstvo soutěžilo o krajském mistrovství 1.b, posléji 1.a ligu s výsledkem velmi dobrým. Podobně si vedlo v mistrovství i družstvo doroslu. Následují na fotbalových mistrovských soutěžích překračovaly počet 500-700 osob. Oddíl ledního hokeje využíval činnost velice nepravidelnou, sávistou na rozmarech přírody počasí. Mistrovské soutěže růstaly často nezahrány, někdy oddíl stagnoval víc. Na přízemních podmínech bylo na hokejovém hrisku udržováno klusné pro všechny. Oddíl rugby působil jen krátkodobě. Veden jej v čele Ing. Nejedlý (lehky vedoucí Parketníky v Králové) spolu s V. Vrátkou / "Kvalifikem". Měl jen žákovské družstvo a dosáhal i v uličních s průšvými hly by velmi dobrých výsledků.

Oddíl ráckladní letecké výchozy, jehož činnost po roce 1948 velmi upadla, se před 1. Celostátní Spartakiádou jatně komplikovala. V létě 1954 bylo TJ Slavoj Králové pověřeno uspořádání oblastní Spartakiády a bylo to vystoupení velmi úspěšné. V roce 1955 zúčastnila se jednotla okresní Spartakiády v Poděbradech počtem 18 mužů a 30 žen, 1.CS v Praze odstartala pak podle směrného čísla plným počtem, tj. 12 mužů a 18 ženami. V následku na II.CS v roce 1960 muži nevydrželi a tak čel jednoty zachránovaly ženy. Jednotla měla vždy silné žádce a jeho návrat na významné vystoupení i abě Spartakiády zazářovala škola pod vedením učitelů Jaroslava Čejka a Karla Klíče.

Oddil sportovní gymnastiky žen.

O sportovní gymnastice nebyl mezi muži žádny zájem. Kalo mělo dé dívky ráčily pěstovat gymnastiku, avšak i po dvaletí přestalo. Po r. 1958 a to s povolením ředitelky a lepře posléji v rámci T.J. Slavoj. Bylo to významnou žítce Peškové, posléji provdané Šimůnkové, která se stala členkou několika dívčáků. Cvičilo se jen se žádky a družstvo se účastnilo několika propagacních vystoupení v okolních obcích a také v Úvalách při jedné krajinské akademii. O tento klovýčkový obor je z místních dívek velký zájem, oddil se rozměr rozvíjí a s jeho úspěšným působením zmíní se i tato kronika v některém z průvodcích zápisů.

Tenis.

Předsedou oddílu byl Jaroslav Šváb. Hrálo se rekreačně i závodně. Členové rávoaního oddílu Šváb, Papoušek, P. Döckhal, Vondráčka, Černík, Vodicková, Barranovský Jan ml., Barranovská Iva, Ing. F. Rybák, J. Svobodová, K. Landa. Vr. 1955 v krajské soutěži skončil oddil uprostřed tabulky. R. 1956 převral vedení J. Kouba. Oddil se umístil na předposledním místě. R. 1957 činnost slabá, r. 1958 skončil oddil ve 2. polovině tabulky. R. 1959 převral vedení Jiří Vodicka a činnost oddílu se zlepšuje. V krajské soutěži se umístil na 1-2 místě (stejný počet bodů i skóre). Vr. 1960 pro velké suchu a nedostatek vody na krojení dvou dobrovolných činnost umírána, rávotaně se nemálo. J. Šváb se ujmá práce s mládeží.

Stolní tenis - ping-pong.

Předseda oddílu Karel Landa. Hraje se ponějíce jen rekreačně, a to v klubovně na hřiště v Čáslaví. Členové / druhová: Landa, Šváb, Kolářov, Kosík, Hala. Průšdro žen bylo slabé.

R. 1955 hrálo v soutěži jen II. družstvo /muži/ a umístilo se uprostřed tabulky, v r. 1956 situace obdobná. Vr. 1957 I. družstvo vyhrává okresní soutěž s velkou převahou, rok na to této družstvo vyhrává soutěž krajskou. Ženy vzdávaly bez boje. V letech 1959-60 oddil nevyplnil činnost, nebyly volány ani členské schůze.

Šachy.

Činnost oddílu založeného v r. 1921 byla ve zprávě období celkem slabá. Předsedou ari 20. členného oddílu byl MUDr. Bedřich Fiedler, pak Ing. Vlad. Schmid, posléji Václav Barták a ing. Markuš. Pravidelná členská slavná konala se jednou týdně v hotelu Sport. Průměrná účast je 10 členů. Oddil vlastní 10 kompl. šachovnic a 8 šachových hodin. Bylo hráno několik meziklubových soutěží a blízkových turnajů s prům. výsledky. Vynikajících jednotlivců není, z dvaletých členů nulto jmenoval Ing. Alek. Neumichta. Celkemně žákovské družstvo záhu se umístilo na čtvrtém místě v okresní šachové soutěži / Praha-východ/. Nejúspěšnější byla dorostenka Berdicková.

Turistika.

Po několika letech obnovena činnost oddílu v r. 1956. V popisovaném meziobdobí měl oddil jen 6-7 členů, předsedou byl Richard Běž. Oddil se umístil jen na plnění úkolu stanovených ústředním ředitelstvím při ČSTV. Pořádáný hradní i delší výlety, spojené se zájezdy. V roce 1960 byla navázána spolupráce se školou. Členové oddílu se tak turisticky cvičili Promyslké organizace.

Vabilena.

Tento sport se pěstoval v Úvalech již řadu let, avšak jen příležitostně

a rekreací. Odbíjenou hálou mládež pod sokolovnou a halaří v Kálicíně. Záčalky odbíjení organizované v T.J. SAVOJ spadají do roku 1960. Bylo to sáslukou bráci Turčeků, Šimůnka a Šejka. Zprvu se hala jen přátelská meziklubová soutěž a dobrými výsledky a oddíl se upokojuje rozvíjet, takže o jeho činnosti bude v této kronice ještě i další zmínka.

Oddíl hárání.

O činnosti oddílu v období po roce 1954 nebe více mnoho významných. Po několika neúspěšných letech, když I. družstvo se soubílo až do největší soutěže, probíjalo se v roce 1955 opět do II. ligy a tedy se v r. 1956 umístilo na 4. místě. V této soutěži pak selhalo se starcem i se dvou následujících letech. V roce 1957 bylo na hřišti pod sokolovnou uspořádáno mezinárodní soutěží reprezentačních celků měst Prahy a Frankfurta n/M. Tenkrát zápas byl na nově upraveném prostoru v čestné navštívěn a měl i příměří slavnostní rámcem (viz též str. 103 této kroniky).

Soutěž skončila těsnou porážkou družstva Prahy, které bylo složeno z hráčů Slavoje Kralupy a Baníku Liberce n/Vlt. Byla to i dobrá místní propagace hárání, což se projevilo v tom, že bylo na to mohlo oddíl ustavit rekordní počet družstev, totiž 8. Hráli dorostenci, žáci, utvořilo se i družstvo žen. Dorost se čestně umístil v krajské soutěži. Z hráčů, kteří byli tehdy opora ligového hrymu, je srebra jmenovali synov Jaroslava a Václava Tourka, ing. Jaroslava a dr. Jiřího Bedrníku, Miroslava Kocávka, ing. Radslava Pivonku, Miroslava Maráka, ing. Václavslava Vojtěchka ze Fibřiny,

Václava Herčíka z Jíren, And. Kroubila a Miroslava Breda. K dnu této soutěže vedeného Jiřím Pilálem, vynikly: Stan. Pilátová (prov. Jindříšková), Olga Brachlová (prov. Tourková), Hana Augustinová (prov. Tourková), Jitka Tuchynová, Věra Pivonková, Milada Vančurová (provdaná Pivonková), a Eva Hlinková. Ve vedení oddílu se postupně vystřídali Antonín Augustin, ing. Jaroslav Bedr, Joz. Hladík, ing. Jaroslav Kejř a ing. Josef Elmer.

Tradiční již kamarádská hračka se udrželo i v další generaci. Byla uvedena i ponižná exotická skupina hudební, která se přilehlostně uplatňovala. V roce 1958, když činnost oddílu opětovně kulminovala, byla uspořádána o posvícení v sokolovně významná schůzka starší i mladší hrácké generace.

V dalších letech se dostavil různé pokles činnosti v oddíle, a to takový, že se smíška téměř rozpadla. Od do r. 1960 většině nebyly žádán soutěže obecné a hrálo se jen přilehlostně. Některé členové sledují uplatnění v průmyslových klubech (ing. Cisovka, ing. Jar. Bedr.). Činnost byla zavřena s úspěchem až v r. 1961 a začalo se ovšem různé v největší soutěži, krajské. Ta byla lehce vyhrána a za té době hrály I. družstvo soutěž obecné (východní Čechy), kdy soutěž na úrovni hv. divizí a tedy si po 3 roky ukázalo bezpečně výraz druhé místo.

Tato správa ukončuje se dodatečným zápis o úvalské hře. Je doplněn barevnými přílohami, cennými fotografiemi.

V kronice zápisal Jaroslav Bedr

JOSEF

KOZÍŠEK

se narodil 6.7.1861 v Lavičanech u Přeštic. V Pláni absolvoval gymnázium, po kterém se stal učiteli v několika městech. Nejdéle jeho působení bylo v Zájezdu u Brandýsa u L. Tam pracoval 25 leta a tam také jeho přinášením byla v r. 1910 postavena nová škola.

V r. 1919 přesídlil do Prahy, kde přijal místo správce Literárně pedagogického státního nakladatelství. V r. 1927 odesílal na záboruší ročník, který háněl ve své rubrice v č. 467 v Kralupech, kde také zemřel v r. 1933.

Ve vše práce s dětmi se věnoval i pramí učebnic. Sestavil slábnatky Poupatka a Sladkáčka, čítanky Ráno. Knouť napsal zdrobně zábavné prozry i básně pro mládež. Pro dospělé napsal Cestopisy o člení literárním.

Poupatka a Sladkáčka byly přeloženy do mnoha cizích jazyků.

Dodatečný nápis pro r. 1961.

T24; T76-

Jako duchodce velmi rád navštěvoval jívalskou školu, v proních lodičkách se převážoval o výsledcích svého zkoušekho pedagogického působení.

Pro jívalskou školu složil hymnu škol. mládeže, kterou zahudebil J. B. Foerster, prezident čsl. akademie.

KULTURNÍ DŮM M. MAJEROVÉ

Z paměti předsedy stavebního výboru Kulturního domu v Kralupech Jana Mořiše:

Plánovaný náklad na výstavbu Kulturního domu podle normální kalkulace /r. nové měny po měnové reformě/ 763. 599,- Kčs.

Náklad na adaptaci loutkové scény 85.000,- Kčs.

Na bylo plánované náklady mělo být v akci II přiděleno 60% ... 509.169,- Kčs.

V akci II přiděleno v letech 1952 - 1955 363.000,- Kčs (nová měna).

Rozdíl mezi plánovanou částkou v akci II a přidělenou 146.160,- Kčs byl kryt z danu M. Majerové ve staré měni 890.000,- Kčs - 118.000,- Kčs (nová)

Tento rozdíl byl placen na kulturní účel a použitelný a byl správovaný M. KSC, MHW a preparativním výborem pro výstavbu KD, jehož předsedou byl jmenován Jan Mořiš. Byl posacen na doplnění rozdílu, který joms v akci II neobdržel a na vybavení KD. Byl věnován koncem roku 1952 při interviu u r. M. Majerové, které se účastnilo ss. V. Šindelář, Př. L. Peša Jar., Mořiš Jan a Ing. Klíma. Při této příležitosti byl předán r. M. Majerové ideový návrh na adaptaci, který vypracoval Ing. Kopej. Byl uložen v kořeném pouzdru.

Další částky rizikové svépomoci /dar min. kultury 10.000,- Kčs, sbírka v obci 13.000,- Kčs, dar z OB, J.K. Tyla & za prodaj starého materiálu asi 19.000,- Kčs, celkem 29.000,- Kčs byly rizikové připravovány výborem na darcech a svépomoci.

Celkové finanční prostředky činily 634 000,- Kčs (nová měna)
Celkové náklady podle rozpočtu 848.600,- Kčs
neplánované náklady /5% plán. nákladů/ odhad 40.000,- Kčs
Celkem 888.600,- Kčs

Celkové náklady stavební --- Kčs 888.600,-

Holové výdaje 1952 - 1956 --- Kčs 634 000,-

Rozdíl --- Kčs 234.600,-

loho 30.000 odpracovaných brigád. hodin zdarma 90.000,- Kčs.
Výslužba KD byla provedena proti rozpočtu o 144.600,- Kčs
méně. Údaje byly kontrolovány krajkou a okresní revisné ko-
mi.

S se slavou KD bylo započato již v roce 1951 a sice s
upravnými pracemi, jako broušení, různé výhory a pod. Podle
marnu v brigád. kruhu odpracovali členové přípravného výboru přes
000,- brigád. hodin. Ředce sám odpracoval na 3.000 brigád.
hodin na manuálních pracích.

Funkcionáři přípravného výboru:

ředce J. Mořič, místopředseda A. Morávek, jednatel J.
ek, polkmeník a sekretář A. Verner, stavební dorozor ing. A.
čína a ing. J. Kýp, revisor učeb. A. Štúha.

Slavnostní otevření KD bylo 27. března 1954, o 2 měsí-
cích později bylo plánováno.

Úhrada po bojovém útoku.
Lávka na Starou.
Podoba města - } 1. 1951

a města Úvaly byla prohlédnuta
ektorkou pro kulturu, dne 5.V.1955

Eva Prokopová,
inspektorka pro kulturu
ODBR KULTURY
Rady obecného výboru
v Českém Brodě

Zimní příprava končí.

Příprava na novou sezónu končí v klášterické tělocvičně pro všechny
věkové kategorie v neděli 5. dubna 1975.

Konzervace tréninků a pronajatých dvorců.

pondělí	10,00 - 19 hodin	dvořec pronajaty VPZ Běchovice
úterý	17,00 - 20,00 hod.	trénink 1. družstva dospělých vedoucí Ota Těšík
středa	17,00 - 18,00 hod.	trénink dorostu vedoucí Blahoslava Fliegelová
čtvrtek	17,00 - 20,00 hod.	trénink 2. družstva dospělých vedoucí Vladimír Šefl
sobota	10,00 - 19,00 hod.	1 dvořec k dispozici nezávodním /rekreačním/ hráčům

V rozpisu není zahrnut trénink žactva a tenisové školy. Tyto tré-
ninky budou pod vedením pana Švába vždy časně odpoledne.

Nejdůležitější změny v soutěžním rádu pro nastávající mistrovské soutěže.

Všechna utkání dorostu a dospělých se hrají na dvě vítězné sady ze
tří. S výjimkou rozhodující třetí sady se za stavu 6:6 hraje tři-
náctá hra podle pravidel pro zkrácenou hru /tie - break/. Rozhodující-
cí třetí sada se hraje vždy na rozdíl dvou her.

V soutěžích žactva vítězí v sadě ten, kdo získá 6 her /nejvíce 6:5/.
Je-li v těchto soutěžích v kterékoli sadě, tedy i v rozhodující
třetí sadě stav 5:5, hraje se jedenáctá hra podle pravidel pro zkrá-
cenou hru /tie Break/ jako hra rozhodující o vítězství v této sadě.

Odlišné ustanovení pro mistrovské soutěže nižších tříd.

První druhstvo dospělých a žactvo hraje v sestavě 3 + 1. Pořadí
zápasů:

1. dvouhra prvních žáků
2. dvouhra žákyn
3. dvouhra druhých žáků /mužů/
4. dvouhra třetích žáků /mužů/
5. čtyřhra
6. smíšená čtyřhra

hráči zařazení do čtyřhry nesmí startovat ve smíšené čtyřhře.

- 1./ Obecní kronika pro městys Úvaly byla založena rok
- 2./ Prvním kronikářem v Úvalech byl ~~xxx~~ Jan Štanclový
- 3./ Druhou a nynější kronikářkou je ~~xxx~~ Marie Plun-
ářová v. v., Úvaly, Kollárova 673.
- 4./ Letopisecká komise je ustavena a má tyto členy:
 - a./ Antonín Višek, úředník, Úvaly Dobrovského
 - b./ Josef Janský, ředitel škol, Úvaly, Alešovice
 - c./ Josef Šťastný, rolník, Stalinova 132
 - d./ Jaromír Rajnýš, úředník, Stalinova 555.
- 5./ Revise pamětní knihy byla provedena dne 12. listopadu 1949
p. Josefem Kovářem, Knih. a kron. inspektorem p.
Českém Brodě.
- 6./ Koncept paměti za rok 1945 byl letopiseckou komisí
dne 11. května 1949
za rok 1949 dne 21. srpna 1950
za rok 1946 dne 15. března 1951
- 7./ Záznamy odpovídají požadavku § 3 vl. nař. č. 169/1949
- 8./ Pamětní kniha byla k veřejnému nahlédnutí ~~xxxxxx~~
ve dnech 28. října 1949 do 10. listopadu 1949 včetně
18. května 1951
- 9./ Koncem roku 1950 zanikly letopisecké komise a b
kronikářské kroužky. Do zdejšího kronikářského kr
jmenování:
 - 1./ Oldřich Synek, politický spolu
 - 2./ Karel Štefan, dokumentátor
 - 3./ Jaromír Rajnýš, fotograf
- 10./ dnem 20. I. 1953 jmenovala rada MNV na své schůz
1./ Josefa Janského, dokumentátorem
2./ Boženu Šimečkovou, politickým po
3./ Jaromír Rajnýš zůstal fotografo

